آفتاب اقتصادی
هر بامداد در سراسر ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: منصور مظفری سردبیر: سید علیرضا کریمی
آگهی: ۰۹۱۲۸۱۹۷۷۸۲ - ۸۸۳۲۸۷۴۳
چاپ: روز تاب- جاده مخصوص کرج توزیع: شرکت دنیای اقتصاد تابان
نشانی الکترونیکی: Email: Economy.aftab@gmail.com
کانال تلگرام: https://telegram.me/aftabyz پیامک: ۳۰۰۰۱۴۱۴۲۸
تهران: خیابان شهید مطهری، ابتدای قائم مقام فراهانی(به سمت هفت تیر)، کوچه ۲۶ پلاک ۱۰، طبقه اول، واحد یک
عضو: انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی، انجمن مدیران رسانه، تعاونی مطبوعات
شنبه
۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۷
2018.MAY.12
شماره ۷۶۰

usef.poet@gmail.com

دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

حاشیه سازی در فضای مجازی را دوست ندارم

مریم کاویانی بازیگر سینما و تلویزیون درخصوص وضعیت موجود در فضای مجازی گفت: برخی افراد وارد فضای مجازی می‌شوند تا تمام خشم خود را تخلیه کنند. متاسفانه این مسئله فرهنگ ما را به خطر می‌اندازد. وی در همین راستا ادامه داد: متاسفانه وضعیت موجود در فضای مجازی نشان می‌دهد ما دچار فقر فرهنگی زیادی شده‌ایم. بازیگر فیلم "عروس تاریکی" نگاه خود به فضای مجازی را اینگونه تشریح کرد: به شخصه اهل این نیستم که در فضای مجازی در مورد هر چیزی نظر بدهم. من به جای حاشیه انسان‌ها را به دوستی، صلح و عشق به هم نوع دعوت می‌کنم. وی درباره دغدغه حضور مداوم در فضای مجازی توسط برخی بازیگران را نامناسب خواند و افزود: این روزها بسیاری از اتفاقات به عنوان مثال انتخاب بازیگران براساس میزان فعالیت آنها در فضای مجازی شکل می‌گیرد. این اتفاق ناراحت‌کننده است و من نمی‌دانم چرا باید ملاک انتخاب بازیگران تا این حد دچار تغییراتی بد شود. به گزارش میزان، بازیگر سریال‌های او یک فرشته بود، به دنیا بگویید بایستد، در قصه‌ها زندگی می‌کنند، روزگار قریب، پنجمین خورشید و... در ادامه اظهاراتش درباره حاشیه‌سازی عمدی برخی از بازیگران برای خود در فضای مجازی خاطرنشان کرد: به شخصه علاقه‌ای به حاشیه ساز بودن در فضای مجازی نداشته و ندارم؛ اما می‌دانم برخی شاید بعد از فاصله گرفتن از فضای بازیگری با ایجاد یک حاشیه، دوباره به صدر اخبار بر گردند.

به مناسبت توزیع «ملی و راه‌های نرفته اش» ساخته تهمینه میلانی در شبکه خانگی

فیلمساز مردنشناس

آفتاب یزد - محمد افشاری: فیلم «ملی و راه‌های نرفته‌اش» آخرین اثر تهمینه میلانی، فیلمی اغراق آمیز، پرشعار، بی‌تناسب و عصبانی است. فیلمنامه فاقد قصه‌ی کلاسیک می‌باشد. روایت است، روایت برشی از زندگی یک دختر. گره‌ای ندارد، بنابراین مخاطب در حین تماشای فیلم کنجکاو مطلب خاصی نمی‌شود تا آن را دنبال کند. می‌توان در آثار روایت محور، با اُفت و خیز مناسب، تماشاگر را واداشت تا با علاقه فیلم را دنبال کند، که این مطلب به اتفاقات، کنش‌ها و از همه مهمتر، شخصیت پردازی‌های متناسب بستگی دارد. اما در فیلم مذکور به غیر از ملیحه (ماهور الوند) که خرده شخصیتی دارد، مابقی پرسوناژها رباتهایی هستند که کنترل شان در دست فیلمساز است تا هرچه ایشان بخواهد انجام دهند و او را در انتقال شعار اغراق آمیز فیلم کمک نمایند. فیلم داعیه دار دفاع از حقوق زنانی است که مورد ظلم واقع می‌شوند و ملیحه ی فیلم، نماد آنهاست. دختری شهری که به شکلی تخیلی ساده لوح است و ابله! که از جانب زمین و زمان مورد ظلم قرار می‌گیرد. خانواده‌اش، همسرش و خانواده همسرش با دست به یکی کردن به همراه خانم میلانی قصد دارند تا او را آزار دهند و به نگاه قشری گری جنسی متعصبانه فیلم برسند! برادری دارد بیکار و احیانا وحشی که تمام فکر و ذکرش رصد کردن ملیحه است تا عرصه را بر او تنگ نماید، آن هم با فحش و تحقیر و کتک. حتی او را از دیدن فیلمی که هنرپیشه ی مرد جوان خوش تیپی در آن نقش آفرینی می‌کند، منع می‌نماید! مادری بی خیال که فقط در پی دنبال‌کردن سریال‌های ماهواره‌ای است، حتی در شب خواستگاری دخترش! و تنها نگرانی او نسبت به ملیحه، ترشیدن و در خانه ماندن اوست. پدر منفعل و نچسبی(جمشید جهانزاد) که تنها وظیفه‌اش را در قبال این دختر، خرید جهیزیه می‌داند و در مقابل رفتارهای ناهنجار پسرش با ملیحه، نقش دیوار را بازی می‌کند. مادر شوهری (افسر اسدی) به مانند همان تیپ مادر شوهرهای قرن پنجم هجری که با اخم و تخم‌های مصنوعی به ملیحه می‌گوید من را فعلا به جای مادر، خانم صدا بزن!

خلاصه توصیفاتی که از تیپ‌های مذکور به میان رفت، از روی عمد به دست فیلمنامه نویس انجام شده است تا کاراکتر اصلی یعنی همان ملیحه را ستم دیده جلوه دهد. صدای فریاد خانم میلانی در فیلم طنین‌انداز است که :«آهای تمام کاراکترهای نسبت دار با ملیحه! خوب گوش دهید! شما همگی باید ستمگر باشید! زیرا من می‌خواهم ملیحه را مظلوم نشان بدهم». رفتارها، بازی‌ها و دیالوگ‌های این افراد مذکور به شدت انسان را به یاد بدمن‌های سریال درجه چندم ترکیه‌ای «کلید اسرار» می‌اندازد. و اینک شوهر ملیحه(میلاد کی مرام) که دیگر خودش اصل جنس این نوع بدمن‌های بامزه است. مانند آدم بدهای کَارتون‌های بچه‌ها که یا ابروی کشیده ی هشتی دارند و یا دماغ عقابی و...تا اکثر بچه‌ها که عقلشان به چشم شان است، با دیدن این چهره‌های کج و معوج متوجه بشوند که این کاراکترها جزء آدم بدهای کارتون هستند. اما جسارتا امثال ما و مخاطبین و گروه سنی تعریف شده برای فیلم «ملی و راه‌های نرفته اش» کمی با خردسالان متفاوتیم و باید منفی بودن شخصیت را درون او ببینیم و نه برچسب‌های ظاهری و مصنوعی! شوهر ملیحه یک شبه مجنون غیرتی است که حتی از شوخی کردن دایی ملیحه با همسرش هم به نقطه ی جوش می‌رسد! و کاری بلد نیست جز امر، نهی، فحش و کتک. مگر او در زمان آشنایی با ملیحه و رفت و آمدهای مخفیانه قبل از ازدواج، متوجه ظاهر و تیپ ملیحه نشده است؟! پس چطور جوانی این چنین غیرتی تن به ازدواج با دختری بدین سان داده است که حالا مجبور شده است تا این حد بر او خرده بگیرد؟

اگر فیلمساز قصد این را داشته باشد تا مثلا با مطالعه چند پرونده ی دادگاه خانواده درباره‌ی زندگی یک روانی عصبی مزاج و یک دختر ساده دل فیلم بسازد هیچ مشکلی وجود ندارد اما تعمیم دادن این کاراکترها به مسئله ی مرد و زن و حقوق زنان، آن هم به صورت فراگیر، امری نابخشودنی است. در فیلم «ملی و راه‌های نرفته‌اش» و اساسا در اکثر آثار خانم میلانی تعریفی که از مردان این سرزمین ارائه می‌شود تناسبی با واقعیت غالب جامعه ندارد. مردانی که همگی کتک می‌زنند!، بد دهان‌اند، فریبکارند، خودخواه‌اند، نگاهشان به زن کلفت‌وار است، چشم چران‌اند، خودشان در دوران مجردی از ارتباطات متنوعی برخوردار بوده و آن را حق خود می‌دانند اما نسبت به همسرانشان بسیار بد دل‌اند، به خود اجازه می‌دهند که به راحتی به حریم شخصی زن‌ها جسارت کنند، به صورتی افراط گونه شکاک‌اند، تمام وقت شان صرف نظارت به ناموس‌شان سپری می‌شود و اصطلاحا «به پا» هستند، همسر اختیار کردن را نوعی برده داری و کنیز داری می‌دانند!، در مورد مسائلی از زندگی که از نظر زنان مهم تلقی می‌شود بی‌خیال‌اند و در یک کلام ضدانسان‌اند! اساسا زمانی که فیلمسازی بخواهد در این مقوله وارد میدان شود تا طرح مسئله کند، باید نتیجه گیری از پیش تعبیه شده را خط بزند و گارد خود را نسبت به برخی مسائل از بین ببرد.

فیلم «ملی و راه‌های نرفته اش» گارد می‌گیرد و همه را با یک چوب می‌زند. به یاد بیاورید، چه شوهر ملیحه که یک راننده تاکسی است و چه شوهر آن خانم در دادگاه(ستاره اسکندری) که مهندس است و چه شوهر خانم مدیرِ خیاط خانه که دکتر است، همگی زنانشان را کتک می‌زنند! فرقی نمی‌کند در چه طبقه‌ای و با چه شغل و جایگاهی، خصلت مشترکشان مردبودن است (با اوصافی که در بالا اشاره شد) و کتک‌زدن! حتی فیلمساز علت بد رفتاری مادر همسر ملیحه و سکوتش در مقابل کتک زدن‌های پسرش به ملیحه را عقده و کینه‌های انباشته شده‌ی وی معرفی می‌کند، کینه از چه چیزی؟ از کتک‌هایی که خودش در جوانی از شوهرش (جمشیدهاشم‌پور) خورده است و حالا در حالتی تلافی جویانه در صدد انتقام و ستم به عروس خود است! زمانی که این سوال پیش می‌آید که چرا شوهر ملیحه آنقدر تندخو و عصبی است، فیلمساز علت آن را در کتک‌هایی معرفی می‌کند که او از پدرش خورده است و اساسا کتک‌زدن را هم از پدرش آموخته است! وقتی نیره (السافیروزآذر) که خواهر همسر ملیحه است و در عین حالی که خودش همسر دارد توامان با مرد دیگری در ارتباط است، باز هم فیلمساز نیره را محکوم نکرده و تماما مقصر را شوهر او می‌داند که رابطه ی سردی با نیره دارد و باعث بوجودآمدن رابطه ی پنهانی خانمش با مرد غریبه شده است. پس در یک کلام از نگاه کارگردان، در پس تمام مشکلات و معضلات، همیشه پای یک مرد در میان است و فی الواقع علت تام تمام مصائب مردان می‌باشند.

متاسفانه خانم میلانی چند سالی است که بر خلاف گذشته، با کنار گذاشتن قصه و فرم و شخصیت پردازی، سینما را به مثابه بلند گویی متصور شده و در حال شعار دادن می‌باشد. شعارهایی که غالبا ربطی به شخصیت‌ها ندارند و پرواضح است که فیلمساز با الصاق کردن خود در پوشش پرسوناژها در حال ابراز عقیده است، که قطعا این مسائل جزء خصائص سینما نیست! سینما، قصه و شخصیت می‌طلبد تا اگر حرفی برای گفتن وجود دارد در جریان قصه و از اعمال و احیانا صحبت‌های شخصیت‌های تکمیل شده بیان گردد، نه اینکه رد پای کارگردان در جای جای فیلم به شکلی منفی آشکار شود

این نوع نگاه نه تنها به شدت جانب دارانه و اغراق‌آمیز می‌باشد، بلکه به نوعی، توهین به جایگاه زنان است که گویی هیچ گونه اختیاری ندارند و اعمال و رفتارشان بستگی به واکنش مردانشان دارد و مجبور به اجبار رفتار جنس مخالف هستند.

به زعم نگارنده فیلم «ملی و راه‌های نرفته اش» یک اثر بد تاریخی برای تهمینه میلانی است. در حدی که اگر یک فمینیست تمام عیار پای آن بنشیند، از به ابتذال کشیدن لفظ فمینیسم به فیلمساز شکایت بَرَد. متاسفانه خانم میلانی چند سالی است که بر خلاف گذشته، با کنار گذاشتن قصه و فرم و شخصیت پردازی، سینما را به مثابه بلند گویی متصور شده و در حال شعار دادن می‌باشد.

شعارهایی که غالبا ربطی به شخصیت‌ها ندارند و پرواضح است که فیلمساز با الصاق کردن خود در پوشش پرسوناژها در حال ابراز عقیده است، که قطعا این مسائل جزء خصائص سینما نیست! سینما، قصه و شخصیت می‌طلبد تا اگر حرفی برای گفتن وجود دارد در جریان قصه و از اعمال و احیانا صحبت‌های شخصیت‌های تکمیل شده بیان گردد، نه اینکه رد پای کارگردان در جای جای فیلم به شکلی منفی آشکار شود. در این شکی نیست که خانم میلانی جزء آن دسته از روشنفکران فرومایه و پشت کرده ی به مردم نیست. قطعا ایشان دردمند است و قصد این دارد تا به مردمش راه و رسم درست زندگی کردن از نگاه خود را بیاموزد و صدای اقشار خاصی باشد، اما تمام این اوصاف تحسین برانگیز، لازم است ولی کافی نیست. بلاشک سینما لوازم و مراتب خاص خود را دارد که اگر اثری به‌سان «ملی و راه‌های نرفته اش» از رعایت کردن آن سر باز بزند، قطعا سینما تحویل مخاطب نمی‌دهد.

چهار گریم متفاوت در سریال «پدر»

ریحانه پارسا بازیگر نقش لیلا در سریال مناسبتی «پدر» برای ماه مبارک رمضان در شبکه دو گفت: گاهی درباره دیالوگ‌ها با آقای توفیقی صحبت می‌کنم و نظرم را می‌گویم اما در مجموع احساس می‌کنم شناختی که نویسنده و کارگردان سریال از من و توانایی‌هایم دارند بیشتر از آن چیزی است که خودم، درباره خودم می‌دانم و از همین رو ترجیح می‌دهم کار را به دست آنها بسپارم. وی درباره تاثیراتی که شخصیت لیلا روی وی گذاشته است، بیان کرد: برخی حالت‌هایی را که لیلا دارد یا اصطلاحاتی که به کار می‌برد، در وجود من هم نشسته و گاهی در زندگی روزمره می‌بینم که برخی رفتارهایم مشابه لیلا شده است. بازیگر نقش لیلا به افزایش تسلط خود روی نقش در ماه آخر ساخت پروژه اشاره و درباره سکانس‌های تاثیرگذار سریال توضیح داد: در این سریال یک سری سکانس‌های مربوط به قبرستان داشتیم که بسیار برایم سخت بود و حال و هوایم از وقتی وارد آن فضا می‌شدیم بد بود. به گزارش مهر، پارسا از این نکته سخن گفت که کاراکتر وی در این سریال زندگی پرفراز و نشیبی را تجربه می‌کند و گفت: من چهار گریم در این کار دارم و حتی ممکن است در روزهای آخر کار هم گریم دیگری داشته‌باشم. هر روز پس از بلند شدن از صندلی گریم، وقتی خودم را در آینه می‌بینم، با توجه به اینکه سریال رجزده می‌شود، آن وقت است که می‌فهمم امروز باید نقش لیلای شیطان را بازی کنم یا لیلایی که دیگر خانم شده است.

روایت فرین بنکدار از نمایشگاه آثار چیبا میاماتو در خانه سرامیک فرزانه

سرامیک‌های ژاپنی در ایران

فرین بنکدار مدیر داخلی خانه سرامیک فرزانه با اشاره به برگزاری نمایشگاه آثار نقاشی و سرامیک چیبا میاماتو، هنرمند ژاپنی گفت: نخستین نمایشگاه در این زمینه با آثار خانم میاماتو برگزار شد. ایشان یک نقاش باسابقه ژاپنی است که برای اولین بار مجموعه‌ای از آثار سرامیکی او در خانه سرامیک فرزانه به نمایش درآمد. در آثار خانم میاماتو می‌بینیم که تاثیرات زیادی از هنر ایران وجود دارد و موتیف‌هایی از تخت جمشید و... در آنها دیده می‌شود، به شکلی که اگر کسی نداند خالق آثار، ژاپنی است متوجه غیر ایرانی بودن او نمی‌شود. اما این مجموعه در ژاپن ساخته شده است چون ایشان با جنس خاک ایران برای ساخت سفال اخت نشده‌اند.

به گزارش هنرآنلاین، بنکدار افزود: پدر خانم میاماتو شاعر بوده و روی ظروف سرامیکی این مجموعه هم اشعارهایکو استفاده شده است. طبیعت هم نقش مهمی در این آثار دارد. خانم میاماتو سالها است که ساکن ایران است و نمایشگاه‌های متعددی در ایران و ژاپن برگزار کرده است. علاوه بر سفال‌ها چند نقاشی هم در این مجموعه به نمایش درآمد که شامل نقاشی‌های آبرنگ و نقاشی سومه‌ای است. این آثار با جوهر روی کاغذ دست ساز و گرانقیمت واشی انجام می‌شود.

موسیقی

توضیح علی ترابی درباره کنسرت کلایدرمن و کیتارو

از مراجع استعلام گرفتیم

در پی پخش خبری مبنی بر حضور ریچارد کلایدرمن نوازنده شناخته شده فرانسوی در ایران و انتشار گزارشی با این مضمون که این نوازنده پیش از این در سرزمین‌های اشغالی نیز کنسرت داشته است، علی ترابی مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی توضیحاتی را ارائه داد. علی ترابی گفت: درباره حضور ریچارد کلایدرمن در ایران حاشیه سازی‌هایی شده که لازم است در اینجا توضیحاتی را ارائه دهم. روال ما در صدور مجوز چه در بخش کنسرت‌های داخلی و چه در بخش کنسرت‌های خارجی یک روند مشخص را طی می‌کند. وی افزود: در بحث محتوایی و موسیقایی، اگر آثار باکلام باشد ما روی کلام حساسیت خواهیم داشت و در بخش موسیقی بی کلام نیز شورای تخصصی درباره محتوا اظهارنظر خواهد کرد، ولی در حوزه صلاحیت‌های فردی ما نمی‌توانیم اظهارنظری داشته باشیم و باید از مراجع ذی صلاح استعلامات لازم را دریافت کنیم. اصلا قانون هم به ما اجازه نمی‌دهد که ما در مورد هویت و سابقه فردی ورود پیدا کنیم. مدیر کل دفتر موسیقی درباره ریچارد کلایدرمن و حضورش در ایران توضیح داد: باید تاکید کنم که ما از مراجع ذی صلاح استعلام گرفتیم که نتیجه استعلامات مثبت بود. درباره مباحثی که آقای کلایدرمن با رژیم صهیونیستی همکاری‌هایی داشته هم باید توضیح بدهم که مدیر برنامه وی اطلاعیه‌ای صادر کرده و گفته که هیچ مناسبت خاصی با رژیم صهیونیستی ندارند. ترابی بر اساس مطالب ارائه شده از سوی مدیر برنامه‌های کلایدرمن بیان کرد: از سوی آنها اعلام شده که کلایدرمن در ۱۶۵ کشور دنیا اجرا داشته و این بار هم با علاقه مندی کامل به ایران سفر می‌کند. به گفته مدیر برنامه‌های کلایدرمن، وی هیچ برنامه اختصاصی را با رژیم صهیونیستی انجام نداده است. مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد در بخش دیگری از صحبت‌های خود گفت: اخیرا نیز مدیر برنامه‌های کلایدرمن به دفتر من در تهران آمد و ما نسبت به ابهاماتی که پیرامون قرارداد این نوازنده با شرکت مورد نظر داشتیم توضیحاتی را خواستار شدیم که او نیز توضیح داد «آقای کلایدرمن به هیچ عنوان هیچ گونه ارتباطی با رژیم صهیونیستی نداشته و معمول هم این است که وقتی به جایی برای اجرای برنامه سفر می‌کند سرود یا قطعه‌ای از میزبان را برای مخاطبان آن کشور اجرا می‌کند»؛ موضوعی که در بین همه نوازنده‌های بین المللی امر متداولی است. بنابراین از این نظر فکر می‌کنم این اطلاعات درست نیست که او برای رژیم صهیونیستی کار خاصی را تولید کرده است. ترابی درباره لغو کنسرت کیتارو نیز عنوان کرد: تمامی مباحث مربوط به دریافت مجوز کنسرت کیتارو طبق روندی که در ابتدای صحبت‌هایم به آن اشاره کردم، طی شد. البته بعد از اینکه مجوز کنسرت صادر شد، خودِ گروه با توجه به فرصت‌اندکی که برای بلیت فروشی داشتند و همچنین تاخیر در صدور ویزا به این جمع‌بندی رسیدند که کنسرت به وقت دیگری موکول شود. به گزارش مهر، وی در پاسخ به این پرسش که آیا خارج شدن آمریکا از برجام تاثیری در لغو کنسرت کیتارو داشته یا خیر، گفت: من در این مورد بی اطلاع هستم. اینکه گروه تحت تاثیر این ماجرا قرار گرفته یا خیر را نمی‌دانم، اما لازم است تاکید کنم از سوی دفتر موسیقی وزارت ارشاد اشکالی برای برگزاری کنسرت گرفته نشد و ما هر همکاری که در این زمینه باید انجام می‌گرفت را انجام دادیم.

کتاب

«انقلاب اسلامی از دیدگاه فلسفه تاریخ» رونمایی شد

نشست رونمایی از کتاب «انقلاب اسلامی از دیدگاه فلسفه تاریخ» نوشته شهید مرتضی مطهری عصر پنجشنبه گذشته با حضور حجت‌الاسلام ناصر تقویان، علی مطهری، عزت‌الله ضرغامی در سرای فرهیختگان مصلای امام‌خمینی(ره) برگزار شد. در معرفی این کتاب عنوان شده است: کتاب «انقلاب اسلامی از دیدگاه فلسفه تاریخ» در اصل متن پنج جلسه درس استاد شهید مطهری در موضوع فلسفه تاریخ است. این پنج جلسه درس، آخرین سلسله درس‌های این اسلام‌شناس بوده است، زیرا او یک روز بعد از جلسه پنجم توسط گروه فرقان به شهادت رسید. مطالب این کتاب بخشی مرتبط با مباحث کتاب «آینده انقلاب اسلامی ایران» و بخش دیگر مرتبط با مباحث کتاب‌های «جامعه و تاریخ» (جلد پنجم از مجموعه «مقدمه‌ای بر جهان‌بینی اسلامی») و «جامعه و تاریخ در قرآن» و نیز دوره چهارجلدی «فلسفه تاریخ» است. سی‌ویکمین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران تا ۲۲اردیبهشت در مصلای بزرگ امام برپاست.

رویدادهای هنری

«دیدار» تمدید می‌شود

کنسرت «دیدار» حسین علیزاده که در روزهای ۱۷ و ۱۸ اردیبهشت در تالار وحدت روی صحنه رفت، تمدید می‌شود. محمدحسین توتونچیان مدیر برگزاری کنسرت «دیدار» با اشاره به استقبال مخاطبان موسیقی ایرانی از این اجرا گفت: قصد تمدید این اجرا را در تهران داشتیم اما به دلیل تقویم برنامه‌های تالار وحدت و اجراهای شهرستان‌ها، تاریخ آن به بعد از ماه مبارک رمضان موکول شد که متعاقبا اعلام خواهیم کرد. تمدید این اجرا همزمان با تهران، در باقی شهرستان‌ها ادامه خواهد داشت. کنسرت «دیدار» با اجرای حسین علیزاده، مجید خلج و علی بوستان امروز ۲۲ اردیبهشت در شهر شیراز روی صحنه می‌رود. به گزارش مهر، این گروه سپس در تاریخ‌های ۲۳، ۲۴ و ۲۶ اردیبهشت به ترتیب در شهرهای اهواز، خرم آباد و یزد اجرا خواهد داشت.

«کوپال» در زوریخ

فیلم سینمایی «کوپال» به کارگردانی کاظم ملایی در بخش مسابقه چهارمین جشنواره فیلم‌های ایرانی زوریخ حضور پیدا می‌کند. جشنواره فیلم‌های ایرانی زوریخ برای ارائه فرهنگ و سنت ایرانی و ایجاد یک پل بین فرهنگ‌های مختلف با استفاده از زبان جهانی هنر و به ویژه هنر هفتم سینما و برای پر کردن شکاف فرهنگی بین ایرانیان و مردم سوییس و همچنین بسیاری از خارجیان ساکن در این کشور سازماندهی شده و هر سال این جشنواره، مجموعه‌ای از بهترین فیلم‌های معاصر ایران را به نمایش می‌گذارد. این جشنواره چهارمین دوره خود در سال ۲۰۱۸ را به فیلم‌های مربوط به داستان‌های خانوادگی و عشق در ایران و سراسر جهان اختصاص داده است. فیلم سینمایی «کوپال» ۳ و ۶ خرداد ۹۷ در ۲ نوبت در بخش مسابقه این رویداد به نمایش گذاشته می‌شود. به گزارش مهر، چهارمین جشنواره فیلم‌های ایرانی زوریخ از سوم تا نهم خرداد ۹۷ در شهر زوریخ سوئیس برگزار می‌شود.

«مرد شش میلیون دلاری» کارگردان ندارد

کارگردان فیلم سینمایی «مرد شش میلیون دلاری» با بازی مارک ولبرگ برای بار سوم تعویض خواهد شد تا همچنان اکران فیلم در زمان مشخص شده درهاله‌ای از ابهام باشد. فیلم سینمایی «مرد شش میلیون دلاری» که سال گذشته فیلم «ترنسفورمز ۴» را در گیشه داشت اکران بین المللی خود را ۳۱ ماه‌می۲۰۱۹ در سینماهای جهان آغاز می‌کند. داستان فیلم زندگی فضانوردی به نام استیو آستین را دنبال می‌کند که از نظر جسمانی تقویت می‌شود و بعد از اینکه سفینه‌اش با مشکل فرود می‌آید، با مرگ دست و پنجه نرم می‌کند. به گزارش میزان، کمپانی برادران وارنر پیش از این پیتر برگ را گزینه کارگردانی اعلام کرده بود اما بعد نام دایمن زیفرون کارگردان آرژانتینی سینمای‌هالیوود برای کارگردانی اثر اعلام شد اما در حال حاضر وی نیز کار را قبول نکرده و فیلم بدون کارگردان مانده است.

کوتاه از هنر

«پتاسیم» افتتاح شد

آفتاب یزد: نمایشگاه پتاسیم با آثاری از گیسو اسکندری با موضوع تجسم زنانه و رمزگونه دنیای هنرمند؛ روز گذشته ۲۱ اردیبهشت‌ماه در گالری نگر افتتاح شد. به گزارش ایلنا، آثار نقاشی ارائه شده کنکاشی است برای بیان حس زیبایی و درونی نقاش که با تصاویر زنی از جنس سنت و مدرنیته آمیخته شده است. این تلاش و جستجوی شهامت و شجاعت شخصیت زنان ایرانی و بازنمایی بی‌پروایی اعماق روح آن‌ها و نمود دنیای پردیس‌وار در نهایت زیبایی است.

«ماه عسل» پنجشنبه می‌آید

اولین قسمت از برنامه تلویزیونی «ماه عسل» روز پنجشنبه ۲۷اردیبهشت‌ماه‌ومقارن‌باروزنخست ماه مبارک رمضان به روی آنتن خواهدرفت. به گزارش صبا، این برنامه به روال سال‌های گذشته ساعت ۱۹ روانه آنتن خواهد شد.